

Sygn. akt IX Ka 1490/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Szeliga

Sędziowie: SO Aleksandra Babilon-Domagala (spr.)

SO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 roku

sprawy B. J. (1) i B. J. (2)

oskarżonych o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział Karny
z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 11 czerwca 2013 roku sygn. akt VII K 18/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od oskarżonych B. J. (1) i B. J. (2) na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze kwoty po 470 (czteryście siedemdziesiąt) złotych od każdego z nich.

Sygn. akt IX Ka 1490/13

UZASADNIENIE

B. J. (1) oskarżony został o to, że:

I. w okresie czasu od 8 sierpnia 2011 roku do 23 listopada 2011 roku we W. przy ulicy (...) woj. (...), na terenie (...) Spółdzielni (...) oraz po trasie odbioru mleka w miejscowościach C., J., W., S., G. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem zabrał w celu przywłaszczenia z użytkowanego samochodu firmowego m-ki M. o nr rej (...) łącznie 500,33 litry oleju napędowego o wartości 2051,35 złotych działając na szkodę (...) Spółdzielni (...) we W. w ten sposób, że:

- w dniu 8 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,58 litra oleju napędowego,
- w dniu 16 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,27 litrów oleju napędowego,
- w dniu 19 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,45 litrów oleju napędowego,

- w dniu 20 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,76 litrów oleju napędowego,
- w dniu 20 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,79 litrów oleju napędowego,
- w dniu 23 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,42 litrów oleju napędowego,
- w dniu 24 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,91 litrów oleju napędowego,
- w dniu 27 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,09 litrów oleju napędowego,
- w dniu 28 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,17 litrów oleju napędowego,
- w dniu 1 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,89 litrów oleju napędowego,
- w dniu 1 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,99 litrów oleju napędowego,
- w dniu 5 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,08 litrów oleju napędowego,
- w dniu 6 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,24 litrów oleju napędowego,
- w dniu 8 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,40 litrów oleju napędowego,
- w dniu 9 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,85 litrów oleju napędowego,
- w dniu 13 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,34 litrów oleju napędowego,
- w dniu 13 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,79 litrów oleju napędowego,
- w dniu 20 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,40 litrów oleju napędowego,
- w dniu 21 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,61 litrów oleju napędowego,
- w dniu 24 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,25 litrów oleju napędowego,
- w dniu 26 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 16,24 litrów oleju napędowego,
- w dniu 28 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,52 litrów oleju napędowego,
- w dniu 3 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,25 litrów oleju napędowego,
- w dniu 6 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,61 litrów oleju napędowego,
- w dniu 7 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,80 litrów oleju napędowego,
- w dniu 7 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,66 litrów oleju napędowego,
- w dniu 11 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,05 litrów oleju napędowego,
- w dniu 11 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,83 litrów oleju napędowego,
- w dniu 15 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,40 litrów oleju napędowego,
- w dniu 19 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,57 litrów oleju napędowego,
- w dniu 19 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,15 litrów oleju napędowego,
- w dniu 23 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 14,69 litrów oleju napędowego,

- w dniu 26 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,97 litrów oleju napędowego,
- w dniu 27 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,23 litra oleju napędowego,
- w dniu 31 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,58 litrów oleju napędowego,
- w dniu 3 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 17,33 litrów oleju napędowego,
- w dniu 7 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,01 litrów oleju napędowego,
- w dniu 8 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 14,54 litrów oleju napędowego,
- w dniu 11 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,46 litrów oleju napędowego,
- w dniu 15 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,00 litrów oleju napędowego,
- w dniu 16 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,30 litrów oleju napędowego,
- w dniu 19 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,89 litrów oleju napędowego,
- w dniu 20 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,21 litrów oleju napędowego,
- w dniu 20 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,82 litrów oleju napędowego,
- w dniu 23 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,04 litrów oleju napędowego,

tj. o przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 12 kk

B. J. (2) oskarżony został o to, że:

II. w okresie czasu od 5 sierpnia 2011 roku do 29 listopada 2011 roku we W. przy ulicy (...) woj. (...), na terenie (...) Spółdzielni (...) oraz po trasie odbioru mleka w miejscowościach C., J., W., S., G. działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem zabrał w celu przywłaszczenia z użytkowanego samochodu firmowego marki M. o nr rej (...) łącznie 686,30 litry oleju napędowego o wartości 2813,83 złotych działając na szkodę (...) Spółdzielni (...) we W. w ten sposób, że:

- w dniu 5 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia litra 13,98 oleju napędowego,
- w dniu 6 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,44 litra oleju napędowego,
- w dniu 10 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,56 litra oleju napędowego,
- w dniu 10 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 32,64 litra oleju napędowego,
- w dniu 13 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 14,49 litra oleju napędowego,
- w dniu 14 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,08 litra oleju napędowego,
- w dniu 17 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 16,36 litra oleju napędowego,
- w dniu 18 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,13 litra oleju napędowego,
- w dniu 21 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,53 litra oleju napędowego,
- w dniu 22 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,87 litra oleju napędowego,

- w dniu 25 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 16,71 litra oleju napędowego,
- w dniu 29 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 14,84 litra oleju napędowego,
- w dniu 30 sierpnia 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,40 litra oleju napędowego,
- w dniu 2 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,99 litrów oleju napędowego,
- w dniu 3 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,31 litrów oleju napędowego,
- w dniu 7 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,11 litrów oleju napędowego,
- w dniu 10 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,99 litrów oleju napędowego,
- w dniu 11 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,76 litrów oleju napędowego,
- w dniu 14 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,44 litrów oleju napędowego,
- w dniu 15 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,13 litrów oleju napędowego,
- w dniu 18 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,43 litrów oleju napędowego,
- w dniu 19 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,11 litrów oleju napędowego,
- w dniu 22 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,40 litrów oleju napędowego,
- w dniu 23 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,31 litrów oleju napędowego,
- w dniu 27 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,44 litrów oleju napędowego,
- w dniu 30 września 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 18,80 litrów oleju napędowego,
- w dniu 1 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,63 litrów oleju napędowego,
- w dniu 4 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 16,78 litrów oleju napędowego,
- w dniu 8 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,48 litrów oleju napędowego,
- w dniu 9 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,78 litrów oleju napędowego,
- w dniu 12 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 19,55 litrów oleju napędowego,
- w dniu 16 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,65 litrów oleju napędowego,
- w dniu 20 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,91 litrów oleju napędowego,
- w dniu 24 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,88 litrów oleju napędowego,
- w dniu 28 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 14,66 litrów oleju napędowego,
- w dniu 29 października 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 15,41 litrów oleju napędowego,
- w dniu 1 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 17,84 litrów oleju napędowego,
- w dniu 2 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,28 litrów oleju napędowego,
- w dniu 5 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 17,75 litrów oleju napędowego,

- w dniu 6 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 10,80 litrów oleju napędowego,
- w dniu 9 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 21,66 litrów oleju napędowego,
- w dniu 10 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,08 litrów oleju napędowego,
- w dniu 13 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 12,99 litrów oleju napędowego,
- w dniu 14 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 11,24 litrów oleju napędowego,
- w dniu 17 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,93 litrów oleju napędowego,
- w dniu 18 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,00 litrów oleju napędowego,
- w dniu 25 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 13,45 litrów oleju napędowego,
- w dniu 29 listopada 2011 roku zabrał w celu przywłaszczenia 9,24 litrów oleju napędowego,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie VII Zamiejscowy Wydział karny z siedzibą we Włoszczowie wyrokiem z dnia 11 czerwca 2013r. sygn. akt VII K 18/13 orzekł co następuje;

I. oskarżonego B. J. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk grzywnę w rozmiarze 70 stawek dziennych po 20 złotych każda;

II. oskarżonego B. J. (2) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu stanowiącego występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk grzywnę w rozmiarze stawek dziennych po 20 złotych każda;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonych wobec B. J. (1) i B. J. (2) kar pozbawienia wolności warunkowo im zawiesił na okresy próby po 2 lata;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył B. J. (1) i B. J. (2) na poczet orzeczonych kar grzywny okresy ich zatrzymania w sprawie w dniach 29 i 30 listopada 2011 roku;

V. na podstawie art. 46 § 1 kk tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody: orzekł od oskarżonego B. J. (1) na rzecz (...) Spółdzielni (...) we W. kwotę 2051,35 złotych, a od B. J. (2) na rzecz (...) Spółdzielni (...) we W. kwotę 2342,33 złotych;

VI. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił (...) Spółdzielni (...) we W. olej napędowy w plastikowych bańkach (poz. 5, 6, 7, 8, 9 wykazu dowodów rzeczowych) oraz karty drogowe (poz. 3 wykazu dowodów rzeczowych);

VII. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek przewodu gumowego (poz. 4 wykazu dowodów rzeczowych);

VIII. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonych B. J. (1) i B. J. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 1356,01 złotych tytułem kosztów sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżyli obaj oskarżeni.

Oskarżony B. J. (1) na podstawie art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości na swoją korzyść. W oparciu o przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania tj. art. 2 § 1 pkt 1 w zw. z art. 4 i 7 k.p.k. oraz art. 167, 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. przez nienależyte wyjaśnienie okoliczności sprawy a następnie dokonanie oceny dowodów tendencyjnie niekorzystnej dla oskarżonego, wybiórczej, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, pomijającej istotne okoliczności i część materiału dowodowego oraz sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób powierzchowny, pomijający dowody korzystne dla oskarżonego, co miało wpływ na treść wyroku bowiem doprowadziło do;

2. błędu w ustaleniach faktycznych stanowiących jego podstawę przez przyjęcie, że dopuścił się on kradzieży 500,33 litrów paliwa wartości 2.051,35 zł, gdy na podstawie przeprowadzonych i ujawnionych dowodów, poddanych prawidłowej ocenie, poczynienie takiego ustalenia nie było możliwe a co najmniej było ono przedwczesne.

Podnosząc powyższe zrzuty oskarżony B. J. (1) wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponadto wniósł, aby sąd odwoławczy, na zasadzie art. 452 § 2 k.p.k., ujawnił załączone do apelacji dowody w postaci 3 sztuk kserokopii dokumentacji lekarskiej obrazującej tragiczny i nadal istniejący stan zdrowia żony oskarżonego A. J. powstały wskutek wypadku jakiemu uległa w 2009r.

Oskarżony B. J. (2) na zasadzie art. 444 kpk zaskarżył wyżej wymieniony wyrok w całości. Na podstawie art. 438 pkt. 1, 2 i 3 kpk wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa procesowego, mianowicie:

- art. 4 i art. 5 § 2 kpk, która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z oparcia orzeczenia przede wszystkim na, bezkrytycznym przyznaniu się do winy oskarżonego pod wpływem presji sytuacyjnej polegającej na jednoznacznym stwierdzeniu przesłuchującego, iż w przypadku nie przyznania się do winy oskarżony zostanie zatrzymany i na pewno sąd zastosuje areszt i nie spędzi on Świąt z rodziną, a nadto nie zinterpretowanie na korzyść oskarżonego poważnych wątpliwości odnośnie prawidłowości ustaleń zużycia paliwa w porównaniu do ilości przejechanych kilometrów, odczytów z tachometru i kart drogowych oraz wadliwych wskazań ekranowych wskazujących pracę sondy
- art.7 kpk, tj. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów przez uznanie oskarżonego winnym pomimo ewidentnych rozbieżności pomiędzy kartami drogowymi, wskazaniami sondy, np.: upustami kilkudziesięciu litrów - 45,12 litra, w ciągu jednego - 8.08.2011r., braku zastrzeżeń do oskarżonego przy rozliczaniu kart drogowych oraz bezspornego faktu, iż biegły mgr. inż. K. T. „opiniował” inną sondę, po wymontowaniu tej uszkodzonej
- art. 410 i art.424 § 1 pkt 1 kpk, przez nie wskazanie dlaczego Sąd uznał za wiarygodne wskazania sondy, skoro w kilka dni po odsunięciu oskarżonego od pracy, tj.4 grudnia 2011 r. sonda została wymieniona i V-ce-Prezes S. nie potrafił powiedzieć co się z nią stało, oraz nie ustosunkował się do praktyki wypełniania kart drogowych, nie uzasadnił domniemania, iż mógłbym robić kilkudziesięciolitrowe oszczędności paliwa w ciągu jednego dnia, a następnie je spuszczać na własne potrzeby, nadto na podstawie jakich dowodów w uznał, że oskarżony dokonał zaboru paliwa i jego wartość, skoro w rozliczeniach miesięcznych i po odsunięciu oskarżonego od pracy nie stwierdzono strat, a postępowanie przygotowawcze jak i przed sądem nie dostarczyło jednoznacznych dowodów odnośnie norm zużycia paliwa

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a polegający na tym że, oskarżony dopuścił się czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, pomimo iż postępowanie dowodowe wykazało, wadliwość przedmiotowej sondy, o czym świadczyły błędne wskazania ekranowe odnośnie przejechanych kilometrów i np.: nie wskazanie dolania paliwa w ilości 30,67 litra w dniu 10.08. 2011r., a nadto zeznań świadka W. w których potwierdził że sondy często były naprawiane przez grupę monterów i zeznań V-ce Prezesa S., który przyznał, że plomby urywały się często podczas mycia „karcherem”, co potwierdza, iż sondy nie miały osłon z powodu oszczędności w Spółdzielni, czego dowodem są

zdjęcia sondy załączone do akt sprawy, oraz stwierdzenia A. K. - przedstawiciela firmy montującej sondy - iż drgania czy ruszanie się sondy powoduje zafałszowanie wskazań na ekranie, co doprowadziło do:

3. obrazy przepisów prawa materialnego, mającej wpływ na orzeczenie, a mianowicie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk pomimo, iż de facto podstawą uznania winy oskarżonego były tylko domniemania.

Na zasadzie art. 427 § 1 kpk oskarżony B. J. (2) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od zarzutów postawionych mu w akcie oskarżenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Apelacje oskarżonych jawią się, jako oczywiście bezzasadne. Oznacza to, że brak jest podstaw do uznania podniesionych w nich zarzutów.

Z uwagi na fakt złożenia wniosku o uzasadnienie tylko przez oskarżonego B. J. (2) zakres uzasadnienia ograniczono do ustosunkowania się do apelacji tego oskarżonego.

Kontrolna analiza przedmiotowej sprawy dokonana przez Sąd Okręgowy w pełni potwierdza prawidłowość orzeczenia Sądu Rejonowego. Wnioskowanie Sądu I instancji jest obiektywne, logiczne i wyczerpujące. Opiera się na analizie kompletnego materiału dowodowego dokonanej w oparciu o zasadę swobodnej ocenę przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Zgromadzony materiał dowodowy w pełni potwierdza byt czynu przypisanego oskarżonemu B. J. (2). Za w pełni prawidłowe uznać należy dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne oraz ocenę prawno – karną działania oskarżonego. W sposób trafny i precyzyjny Sąd I instancji wskazał na jakich dowodach się opierał oraz z jakich przyczyn poszczególne dowody uznał za wiarygodne a innym przymiotu tego odmówił.

W żaden sposób nie można uznać, iż w przedmiotowej sprawie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych. Nie doszło także w niniejszej sprawie do naruszenia zasady in dubio pro reo, albowiem po przeprowadzeniu wnikliwej analizy zgromadzonego materiału dowodowego nie zaistniały w sprawie żadne wątpliwości, które należałoby rozstrzygać w oparciu o tę zasadę.

Podnoszone przez oskarżonego B. J. (2) zarzuty w żaden sposób nie podważają analizy dokonanej przez Sąd Rejonowy. Sprawdza się one jedynie do nieuzasadnionej polemiki opartej na wybiórczym odniesieniu się do okoliczności sprawy. Zignorowana została przez skarżącego konieczność kompleksowej oceny zgromadzonych dowodów.

Dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy zasadnicze znaczenia miał raport tankowań i upustów oraz opinia biegłego K. T. (2). Opinia biegłego, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, pozwoliła na zweryfikowanie prawidłowości działania sondy zamontowanej w samochodzie, którym poruszał się oskarżony oraz uzyskanych na jej podstawie danych. Opinia biegłego opiera się analizie danych dostarczonych przez sondę i zabezpieczonych na nośnikach i z tego względu nie ma znaczenia, że biegły nie badał przedmiotowej sondy, która została wymieniona 4.12.2011r.(nie jest prawdą, że badał sondę wymienioną). Podkreślenia wymaga fakt, iż biegły w swojej opinii miał na uwadze budowę i zasady działania takiej sondy i analizując dane odnosił się także do prawidłowości działania sondy, uznając, iż dane te były w pełni miarodajne, co więcej, bez znaczenia jest z jakich przyczyn sonda została wymieniona w dniu 4.12.2011r., skoro czynność ta została dokonana już po czasie popełnienia przestępstwa, a w okresie zarzutu działała prawidłowo – co wynika z analizy zarejestrowanych i zabezpieczonych danych.

Opiniując na podstawie dokumentacji biegły miał na uwadze, iż stwierdzono obłuzowanie sondy. W oparciu o posiadaną wiedzę, w sposób jednoznaczny stwierdził on, iż obłuzowanie to było nieistotne albowiem sonda jest odporna na wstrząsy. W tym miejscu wskazać należy także na zeznania A. K. z firmy zajmującej się montażem urządzeń do kontroli zużycia paliwa, który w sposób jasny i precyzyjny opisał zasady działania tego urządzenia oraz wskazał, że jeśli nastąpiłoby uszkodzenie sondy byłoby to widoczne na wykresie. Ponadto świadek zeznał, iż działanie sondy nie jest zależne od stanu nawierzchni – nierówności – oraz wykluczył możliwość jej uszkodzenia podczas mycia pojazdu

za pomocą urządzenia ciśnieniowego. Zeznania tego świadka są więc zbieżne z wnioskami opinii biegłego. Ewentualne zerwanie plomb, znajdujących się na zewnątrz baku samochodu, pozostawało bez wpływu na działanie sondy, która umieszczona była na dnie zbiornika paliwa (por. instrukcja montażu i użytkowania urządzenia k. 93).

Wracając do opinii biegłego wskazać należy także, iż stwierdził on niezgodności pomiędzy pracą sondy a zapisami karat drogowych, które nie zostały wychwycone przy rozliczaniu kart drogowych oraz braki w kartach drogowych co świadczy, iż nie dokonywano codziennej kontroli kart drogowych. Nadto biegły, wbrew twierdzeniu skarżącego, określił na jakim poziomie kształtowało się rzeczywiste zużycie paliwa (poniżej 30 l/100 km, podczas gdy jak wynikało z zeznań A. S. (1) norma dla średniego zużycia paliwa w spółdzielni określona była „administracyjnie” na poziomie 40-45 l/100km). Stwierdzone przez biegłego uchybienia w kontroli kart drogowych oraz różnica pomiędzy rzeczywistym zużyciem paliwa w użytkowanym przez podsądnego pojeździe a przyjętą normą skutkowała tym, iż sama kontrola kart drogowych nie wykazywał niezgodności i braków paliwowych. W żaden więc sposób, wbrew twierdzeniu skarżącego, brak zastrzeżeń do rozliczania kart drogowych nie wykluczał jego sprawstwa.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania opinii biegłego K. T. (2) i w pełni zasadnie uznana została ona za pełnowartościowy dowód.

Sąd Rejonowy odnosząc się do poprawności działania sondy trafnie wskazał na fakt spuszczenia paliwa w dniu 29.11.2011r. i pozostawienia go u M. Z.. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie w danych z systemu monitorowania zużycia paliwa jak również w zeznania świadka M. Z., co do których brak jest wątpliwości. Świadek ten jest bowiem osobą obcą dla oskarżonego i nie miał on żadnego interesu w jego bezpodstawnym obciążaniu. Ustalona w ten sposób okoliczność bezpośrednio potwierdza w pewnym zakresie sprawstwa oskarżonego ale i również, co ważne, przyczynia się do stwierdzenia prawidłowości działania systemu monitoringu zużycia paliwa w okresie objętym zarzutem.

W zakresie dokonanych ustaleń faktycznych Sąd Rejonowy w pełni zasadnie oparł się także na, prawidłowo uznanych za wiarygodne, zeznaniach J. W., który jako właściciel firmy zajmującej się nadzorem nad systemem GPS i analizą zużycia paliwa przez samochody objęte monitoringiem w sposób obiektywny i fachowy opisał zasady działania tego systemu, jego możliwości, a przede wszystkim na stwierdzone nieprawidłowości odnośnie zużycia paliwa przez samochód użytkowany przez oskarżonego. Brak jest jakichkolwiek wątpliwości co do wiarygodności relacji tego świadka. Zasadnie również za wiarygodne uznane zostały zeznania świadka A. S. (1). Świadek ten wskazał okoliczności ujawnienia upustów paliwa oraz normy zużycia paliwa przyjęte w spółdzielni. W sposób jednoznaczny podał także, iż nie był on informowany o jakichkolwiek problemach z zamontowanymi w samochodach sondami. W tym kontekście nie jest uprawniony zarzut, iż nie ustalono jakie były normy zużycia paliwa u pracodawcy oskarżonego, skoro świadek – prezes spółdzielni wprost na wysokość tych norm wskazał, podając także wartość 1lilita paliwa. Zeznań tych strony w tym oskarżony nie kwestionowały, zaś jako wiarygodne stały się one podstawą ustaleń w tym zakresie.

Bezzasadny jest zarzut skarżącego wskazujący na rozbieżności w zeznaniach A. S. (1) i J. W. odnośnie daty powiadomienia A. S. (1) o stwierdzonych upustach paliwa. Okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonego. Wskazać jedynie należy, iż firma zajmując się nadzorem nad systemem GPS i analizą zużycia paliwa gromadziła stosowne dane przez dłuższy czas, a zawiadomienie policji nie było poprzedzone ujawnieniem tylko jednego incydentu. Nadto świadek A. S. (2) w swoich zeznaniach konsekwentnie podawał, iż był informowany o incydentach związanych z upustami paliwa przed przybyciem policji do siedziby spółdzielni.

W pełni zasadna jest także ocena wyjaśnień oskarżonego B. J. (2). Nie jest prawdą, jak wskazuje skarżący, iż jego skazanie opiera się tylko i wyłącznie na jego przyznaniu się do winy w postępowaniu przygotowawczym, które uzyskane zostało pod wpływem presji. Z analizy dokonanej przez Sąd Rejonowy wynika jasno, iż skazanie oskarżonego opiera się na wielu dowodach ściśle ze sobą powiązanych, korelujących i tworzących obiektywny i logiczny ciąg. Słusznie jednak Sąd Rejonowy wskazał na częściową wiarygodność wyjaśnień jakie składał oskarżony w postępowaniu przygotowawczym, a w których to przyznawał się do tego, że spuszczał paliwo z użytkowanego przez siebie samochodu. Niemniej jednak, co zauważył prawidłowo Sąd Rejonowy, w świetle zgromadzonych dowodów, ewidentnie umniejszał on swoją winę. Bezpodstawne jest twierdzenie skarżącego, iż jego wyjaśnienia w

postępowaniu przygotowawczym w toku przesłuchania przez funkcjonariusza policji były składane pod presją. Już Sąd Rejonowy dostrzegł bowiem, iż brak jest jakichkolwiek obiektywnych wskazań świadczących o takiej presji. Nadto przeczy twierdzeniu oskarżonego logiczne i obiektywne rozumowanie wynikające z faktu, iż jeszcze w postępowaniu przygotowawczym przed prokuratorem oskarżony nie sygnalizował takich problemów i podtrzymał wyjaśnienia złożone na policji. Naturalnym ze strony oskarżonego w przypadku rzeczywistego wywierania na jego osobę nacisków, a nadto kiedy rzeczywiście byłby on niewinny, byłoby poinformowanie prokuratora o takiej sytuacji i ochrona swoich praw. Obiektywna i logiczna analiza wskazuje, iż to właśnie pierwsze i potwierdzone przed prokuratorem wyjaśnienia były częściowo szczerą i spontaniczną relacją oskarżonego. Wyjaśnienia składane przed Sądem były natomiast przemyślaną i ukierunkowaną na uwolnienie się od odpowiedzialności linią obrony.

Bezpodstawne są zarzuty skarżącego odnośnie wskazania przez biegłego stanów licznika z dnia 10 sierpnia 2011r., jak również ustalonej ilości spuszczonego wówczas paliwa. Biegły opiniując na rozprawie ustosunkował się bowiem do swojej pisemnej opinii i wskazał na pomyłkę jaka zaszła odnośnie wskazanego przebiegu, który to spisany został z karty drogowej a nie drogomierza. Przy tym wskazać należy, iż karty drogowe, co ustalono bezspornie, nie były wypełniane w całości i nie podlegały bieżącej codziennej kontroli. Omyłka ta wyjaśniona została przez biegłego w sposób rzetelny i przekonujący i nie miała wpływu na wiarygodność opinii. Nie ma również wątpliwości co do ilości spuszczonego wówczas paliwa. Potwierdzają to odczyty sondy, a nadto logicznym jest, iż mając na uwadze wysoką „administracyjną” normę zużycia paliwa ustaloną przez władze spółdzielni oraz zdecydowanie niższe rzeczywiste zużycie paliwa możliwe było uzyskiwanie dużych oszczędności w zużyciu paliwa.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie można mówić, iż doszło do błędu w ustaleniach faktycznych. Błąd taki może zaistnieć tylko w wyniku naruszenia przez Sąd art. 7 kpk i dokonaniu oceny dowodów sprzecznie z zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego, bądź też wówczas, gdy Sąd czynił ustalenia faktyczne w oparciu o niepełny materiał dowodowy, co w niniejszej sprawie nie mam miejsca, a co potwierdza kontrolna analiza Sądu Okręgowego. Logiczna i obiektywna analiza Sądu Rejonowego została wyczerpująca uargumentowana w uzasadnieniu wyroku.

Nie można również mówić w przedmiotowej sprawie o naruszeniu przez Sąd reguły in dubio pro reo. Wyrażona w art. 5 § 2 kpk zasada nie może ograniczać innej zasady prawa procesowego, a mianowicie swobodnej oceny dowodów. Tak więc rozstrzygać wątpliwości na korzyść oskarżonego należy dopiero w sytuacji, kiedy istnieją one po dokonaniu ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów. W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy pozwolił jednak na dokonanie racjonalnej swobodnej oceny dowodów, która nie rodzi zastrzeżeń, co do istnienia wątpliwości, które należałoby wobec braku możliwości ich wyjaśnienia, rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

Sąd Okręgowy w pełni zaakceptował także stanowisko Sądu Rejonowego odnośnie wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego B. J. (2).

W sposób adekwatny orzeczona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat uwzględnia znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oraz znaczny stopień winy oskarżonego. Sąd Rejonowy orzekając o karze nie pominął żadnej z okoliczności jakie rzutują na jej wymiar. W pełni zasadne jest także stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie zastosowania wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary. W sposób uzasadniony Sąd Rejonowy wskazał w tym zakresie na dotychczasową niekaralność oskarżonego. Warunki i właściwości osobiste oskarżonego pozwalają wnioskować, iż nie jest on osobą zdemoralizowaną i nie jest konieczne izolowanie go dla osiągnięcia celów kary, a przede wszystkim dla realizacji celu zapobiegawczego. Zastosowanie 2 letniego okresu próby pozwoli na skuteczne oddziaływanie kary i weryfikację realizacji jej celów.

W sposób właściwy orzeczona została wobec oskarżonego kara grzywny wymiarze 70 stawek dziennych po 20 złotych każda, która skutecznie wzmocni realną dolegliwość kary i przyczyni się do realizacji celów wychowawczych. W pełni zasadnie orzeczony został także obowiązek naprawienia szkody który spełni funkcję kompensacyjną a jednocześnie będzie działał na oskarżonego wychowawczo.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 633 kpk w zw. z art. 636 § 2 kpk.

SSO A. Babilon – Domagała SSO A. Szeliga SSO K. Sajtyna